KOMISJONI MÄÄRUS (EÜ) nr 1794/2006,

6. detsember 2006,

milles sätestatakse aeronavigatsiooniteenuste ühine maksustamiskava

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 10. märtsi 2004. aasta määrust (EÜ) nr 550/2004 aeronavigatsiooniteenuste osutamise kohta ühtses Euroopa taevas (teenuse osutamise määrus), [1] eriti selle artikli 15 lõiget 4,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 10. märtsi 2004. aasta määrust (EÜ) nr 549/2004, millega sätestatakse raamistik ühtse Euroopa taeva loomiseks (raammäärus), [2] eriti selle artikli 8 lõiget 2,

ning arvestades järgmist:

(1) Komisjon peab kogu ühenduses kehtestama aeronavigatsiooniteenuste ühise maksustamiskava. Otsest kohaldamist sätestav määrus on sobivaim vahend selleks, et tagada ühise maksustamiskava ühetaoline kohaldamine Euroopa ühtse taeva suhtes.

(2) Eurocontrolile anti raammääruse artikli 8 lõike 1 kohaselt volitused abistada Euroopa Komisjoni aeronavigatsiooniteenuste ühise maksustamiskava rakenduseeskirjade väljatöötamisel. Käesolev määrus põhineb volituste alusel koostatud 29. oktoobri 2004. aasta aruandel.

(3) Ühise maksustamiskava väljatöötamine igal lennuetapil osutatavate aeronavigatsiooniteenuste suhtes on äärmiselt oluline Euroopa ühtse taeva jaoks. Süsteem peab aitama saavutada õhuruumi kasutajatele ette nähtud maksude läbipaistvamat määramist, kehtestamist ja sissenõudmist. Süsteem peab samuti soodustama aeronavigatsiooniteenuste ohutut, tõhusat ja tulemuslikku osutamist teenuste kasutajate jaoks, kes rahastavad süsteemi, ning soodustama teenuste ühtset osutamist.

(4) Kooskõlas üldeesmärgiga parandada aeronavigatsiooniteenuste kulutõhusust, peaks maksustamiskava soodustama tulemuslikkust ja tegevuse tõhustamist.

(5) Selleks et võimaldada reisijatele vastuvõetavate kuludega juurdepääs õhutranspordivõrgustikule, eelkõige nii keskmistele ja väiksematele kui ka suurematele lennuväljadele, võib osutuda vajalikuks, et liikmesriigid peavad kõigi terminaliteenuste kulude katteks kehtestama terminaliteenuste maksude määramisel ühe ja sama ühikumäära kõigis sama lennuliiklusteenuse osutaja teenindatavates lennujaamades või mitmes selliste lennujaamade rühmas.

(6) Ühine maksustamiskava peab vastama 1944. aasta Chicago rahvusvahelise tsiviillennunduse konventsiooni artiklile 15.

(7) Kuna enamik liikmesriike on osalised Eurocontroli 12. veebruari 1981. aasta mitmepoolses kokkuleppes, mis käsitleb marsruudi navigatsioonitasusid, ning kuna ühendus on kirjutanud alla Eurocontroli muudetud konventsiooniga ühinemise protokollile, peavad käesolevas määruses esitatud eeskirjad olema kooskõlas marsruudi navigatsioonitasusid käsitleva Eurocontroli süsteemiga.

(8) Maksustamiskava peaks võimaldama kasutada õhuruumi optimaalselt, võttes arvesse lennuliikluse voogusid eelkõige funktsionaalsetes õhuruumiosades vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 10. märtsi 2004. aasta määruse (EÜ) nr 551/2004 (õhuruumi korraldamise ja kasutamise kohta ühtses Euroopa taevas (õhuruumi määrus)) [3] artiklile 5.

(9) Vastavalt õhuruumi määrusele lisatud avaldusele [4] koostab komisjon 2008. aastaks aruande funktsionaalsete õhuruumiosade loomise kohta. Komisjon hindab seejuures raskusi, mis võivad tuleneda erinevate ühikumäärade säilimisest funktsionaalsetes õhuruumiosades.

(10) On vaja kehtestada nõuded, mille kohaselt tehakse õhuruumi kasutajate esindajatele ja pädevatele asutustele õigel ajal kättesaadavaks täielik ja läbipaistev tasuline teave.

(11) Maksude tase, eelkõige kergete õhusõidukite suhtes kehtestatud maksud, ei tohi vähendada ohutuse tagamiseks vajalike vahendite ja teenuste kasutamist ega uue tehnoloogia ja uute menetluste kasutuselevõtmist.

[1] ELT L 96, 31.3.2004, lk 10.
[2] ELT L 96, 31.3.2004, lk 1.
[3] ELT L 96, 31.3.2004, lk 20.
[4] ELT L 96, 31.3.2004, lk 25.

(12) Terminalis osutatavate aeronavigatsiooniteenuste maksustamisvalem peab kajastama kõnealuste teenuste ja marsruudi aeronavigatsiooniteenuste eri laadi.

(13) Liikmesriigid peavad suutma kehtestada oma ühikumäärad ühiselt, eelkõige juhul, kui maksustamispiirkonnad ulatuvad üle mitme liikmesriigi õhuruumi või juhul, kui liikmesriigid on marsruudi navigatsioonitasude kogumise ühise süsteemi liikmed.

(14) Selleks et suurendada maksustamiskava tõhusust ning vähendada haldusalast ja raamatupidamise töökoormust, peaksid liikmesriigid suutma koguda marsruudi navigatsioonitasud ühiselt marsruudi navigatsioonitasude ühise sissenõudmise süsteemi abil ning iga lennu suhtes kehtestatud maksu kaudu.

(15) On oluline tugevdada õiguslikke vahendeid, mis võimaldavad tagada, et aeronavigatsiooniteenuste kasutajad maksavad aeronavigatsioonitasud viivitamata ja täielikult.

(16) Maksud, mis õhuruumi kasutajatele pärast nendega nõu pidamist kehtestatakse ja nendelt sisse nõutakse, peavad olema õiglased ja läbipaistvad. Sellised maksud tuleb korrapäraselt läbi vaadata.

(17) Käesoleva määrusega sätestatud meetmed on kooskõlas ühtse õhuruumi komitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I PEATÜKK

ÜLDSÄTTED

Artikkel 1

Sisu ja reguleerimisala

1. Käesolevas määruses sätestatakse meetmed, mis on vajalikud marsruudi navigatsioonitasusid käsitlevale Eurocontroli süsteemile vastava aeronavigatsiooniteenuste maksustamiskava väljatöötamiseks.

2. Käesolevat määrust kohaldatakse aeronavigatsiooniteenuste suhtes, mida osutavad vastavalt määruse (EÜ) nr 550/2004 artiklile 8 määratud lennuliiklusteenuse osutajad ning meteoroloogiateenuste osutajad juhul, kui nad on määratud kõnealuse määruse artikli 9 lõike 1 kohaselt, üldises lennuliikluses ICAO Euroopa (ICAO EUR) ja ICAO Aafrika (ICAO AFI) piirkonnas, kus liikmesriigid vastutavad aeronavigatsiooniteenuste osutamise eest.

3. Liikmesriigid võivad käesolevat määrust kohaldada oma vastutusalas olevas õhuruumis osutatavate aeronavigatsiooniteenuste suhtes, mida osutatakse ICAO muudes piirkondades, tingimusel et nad teavitavad sellest komisjoni ja teisi liikmesriike.

4. Liikmesriigid võivad kohaldada käesolevat määrust aeronavigatsiooniteenuste osutajate suhtes, kellel on lubatud osutada aeronavigatsiooniteenuseid ilma sertifitseerimiseta vastavalt teenuse osutamise määruse artikli 7 lõikele 5.

5. Liikmesriigid võivad otsustada, et käesolevat määrust ei kohaldata aeronavigatsiooniteenuste suhtes lennuväljadel, mille kommertsõhutranspordi veomaht on olenemata suurimast stardimassist või kasutatud istekohtadest alla 50 000 reisi aastas; reiside arvuks loetakse viimase kolme aasta startide ja maandumiste keskmine arv.

Liikmesriigid teatavad sellest komisjonile. Komisjon avaldab maksust vabastatud lennuväljade nimekirja regulaarselt.

6. Ilma et see piiraks teenuse osutamise määruse artiklites 14 ja 15 osutatud põhimõtete kohaldamist, võivad liikmesriigid otsustada, et terminali navigatsioonitasusid ei arvutata käesoleva määruse artiklis 11 sätestatu kohaselt ning et lennuväljadel osutatud aeronavigatsiooniteenuste suhtes ei kehtestata terminali navigatsioonitasude ühikumäärasid, nagu on osutatud käesoleva määruse artiklis 13, lennuväljade suhtes, mille kommertsõhutranspordi veomaht on olenemata suurimast stardimassist või kasutatud istekohtadest alla 150 000 reisi aastas; reiside arvuks loetakse viimase kolme aasta startide ja maandumiste keskmine arv.

Enne selle otsuse tegemist viivad liikmesriigid läbi hindamise I lisas sätestatud tingimuste täitmise kohta, pidades seejuures nõu õhuruumi kasutajatega.

Liikmesriikide lõplik hinnang tingimuste täitmise kohta ja nende otsus avaldatakse ning edastatakse komisjonile koos täieliku liikmesriigi põhjendusega, sealhulgas kasutajaga peetud nõupidamise tulemus.

Artikkel 2

Mõisted

Käesoleva määruse kohaldamisel kasutatakse raammääruse artiklis 2 sätestatud mõisteid.

Lisaks kohaldatakse järgmisi mõisteid:

a) *aeronavigatsiooniteenuste kasutaja* – õhusõiduki käitaja lennu toimumise ajal või kui käitaja ei ole teada, loetakse käitajaks õhusõiduki omanik, välja arvatud juhul, kui omanik tõendab käitaja isiku;

b) *õhuruumi kasutajate esindaja* – juriidiline isik, kes esindab ühe või mitme aeronavigatsiooniteenuste kasutajate kategooria huve;

c) *IFR* – instrumentaallennureeglid, nagu on määratletud 1944. aasta Chicago rahvusvahelise tsiviillennunduse konventsiooni (10. väljaanne, juuli 2005) 2. lisas;

d) *VFR* – visuaallennureeglid, nagu on määratletud 1944. aasta Chicago rahvusvahelise tsiviillennunduse konventsiooni (10. väljaanne, juuli 2005) 2. lisas;

e) *marsruudi navigatsioonitasude sissenõudmise piirkond* – õhuruumi maht, mille suhtes on kehtestatud ühtne kulubaas ja ühtne ühikumäär;

f) *terminali navigatsioonitasude sissenõudmise piirkond* – lennuväli või lennuväljade rühm, mille suhtes on kehtestatud ühtne kulubaas ja ühtne ühikumäär;

g) *kommertsõhutransport* – õhusõiduki käitamine reisijate, lasti või posti vedamiseks tasu või rendi eest.

Artikkel 3

Maksustamiskava põhimõtted

1. Maksustamiskavas kajastuvad aeronavigatsiooniteenuste osutamise otsesed või kaudsed kulud.

2. Marsruudil osutatavate teenuste kulud rahastatakse aeronavigatsiooniteenuste kasutajatele kehtestatud marsruudi navigatsioonitasudest.

3. Terminaliteenuste kulud rahastatakse aeronavigatsiooniteenuste kasutajatele kehtestatud terminali navigatsioonitasudest ja/või muudest tuludest, sealhulgas ristsubsideerimine kooskõlas ühenduse õigusega.

4. Lõikeid 2 ja 3 kohaldatakse ilma, et see piiraks teatavatele aeronavigatsiooniteenuste kasutajatele tehtud erandite rahastamist muudest rahastamisallikatest vastavalt artiklile 9.

5. Maksustamiskava tagab läbipaistvuse ning kulubaaside ja eri teenuste vahelise kulujaotuse üle konsulteerimise.

Artikkel 4

Maksustamispiirkondade kehtestamine

1. Liikmesriigid kehtestavad aeronavigatsiooniteenuste osutamisel õhuruumi kasutajatele oma vastutusalas olevas õhuruumis maksustamispiirkonnad.

2. Maksustamispiirkonnad määratletakse kooskõlas lennujuhtimistoimingute ja -teenistustega pärast konsulteerimist õhuruumi kasutajate esindajatega.

3. Marsruudi navigatsioonitasu sissenõudmise piirkond algab maapinnalt ning hõlmab ülemise õhuruumi, ilma et see piiraks liikmesriigi võimalust kehtestada pärast õhuruumi kasutajate esindajatega konsulteerimist eripiirkond komplekssе terminaliala suhtes.

4. Kui maksustamispiirkonnad ulatuvad üle mitme liikmesriigi õhuruumi, teevad asjaomased liikmesriigid korraldusi, et tagada käesoleva määruse järjepidev ja ühetaoline kohaldamine asjaomase õhuruumi suhtes. Liikmesriigid teatavad sellest komisjonile ja Eurocontrolile.

II PEATÜKK

AERONAVIGATSIOONITEENUSTE OSUTAMISE KULUD

Artikkel 5

Abikõlblikud teenused, vahendid ja abikõlblik tegevus

1. Artikli 1 lõigetes 2 ja 4 osutatud reguleerimisalas tegutsevad aeronavigatsiooniteenuste osutajad määravad kindlaks aeronavigatsiooniteenuste osutamise kulud, mis on tekkinud seoses ICAO Euroopa piirkonda käsitleva piirkondliku aeronavigatsioonialase kava alusel kasutatud vahendite ja osutatud teenustega nende vastutusala maksustamispiirkondades.

Kõnealused kulud hõlmavad nii üldhalduskulusid, koolitus-, uurimis- ja katsetamiskulusid kui ka kõnealuste teenuste jaoks ette nähtud teadus- ja arendustööga seotud kulusid.

2. Liikmesriigid võivad määrata järgmised aeronavigatsiooniteenuste osutamisega seotud kulud:

a) asjaomaste riiklike asutuste kulud;

b) teenuste osutamise määruse artiklis 3 osutatud tunnustatud organisatsioonide kulud;

c) rahvusvahelistest lepingutest tulenevad kulud.

3. Arvestades ohutuse ja teenuse osutamise kõrget taset ning kulutõhusust võib makse olenemata muude rahastamisallikate kasutamisest kasutada projektide rahastamiseks, mis on kavandatud õhuruumi kasutajate ja/või aeronavigatsiooniteenuste osutajate konkreetsete kategooriate abistamiseks ja mille eesmärk on täiustada aeronavigatsiooni ühiseid infrastruktuure, aeronavigatsiooniteenuste osutamist ja õhuruumi kasutamist vastavalt ühenduse õigusele.

Artikkel 6

Kulude arvestus

1. Artikli 5 määratletud tähenduses abikõlblike teenuste, vahendite ja abikõlbliku tegevuse kulud määratakse kindlaks vastavalt teenuste osutamise määruse artiklis 12 osutatud finantskontodele ajavahemikuks 1. jaanuarist kuni 31. detsembrini. Rahvusvaheliste raamatupidamisstandardite rakendamisest tulenevad ühekordsed kulud võib siiski jaotada kuni 15 aasta peale.

2. Lõikes 1 osutatud kulud jagunevad järgmiselt: tööjõu- ja muud tegevuskulud, amortisatsioonikulud, kapitalikulud ja erandlikud kulud, sealhulgas tagastamatud maksud ja tasutud tollimaksud, ning kõik muud seonduvad kulud.

Tööjõukulud sisaldavad brutotöötasu, ületunnitöö tasustamist, tööandjamakseid sotsiaalkindlustusskeemidesse ning pensionide ja muude hüvitiste kulusid.

Muud tegevuskulud sisaldavad aeronavigatsiooniteenuste osutamiseks vajaliku kauba ja teenuste ostmisel tekkinud kulusid. Need hõlmavad eelkõige allhanketeenuste kulusid, nagu teabevahetus, teenuseid allhanke korras, näiteks konsultantide kasutamine, materjali, energiat, kommunaalkulusid, hoonete, seadmete ja vahendite rentimise kulusid, hooldustöid, kindlustuskulusid ja reisikulusid. Kui lennuliiklusteenuse osutaja ostab muid aeronavigatsiooniteenuseid, lisab ta kõnealuste teenuste tegelikud kulud oma muudesse tegevuskuludesse.

Amortisatsioonikulud on seotud aeronavigatsiooniteenuste osutamisel kasutatava kogu põhivaraga. Põhivaralt arvestatakse kulum maha lineaarselt vastavalt eeldatavale kasutusajale, arvestades amortiseeritava vara algmaksumust. Kui vara kuulub aeronavigatsiooniteenuse osutajale, kelle suhtes kohaldatakse artikli 12 lõikes 2 osutatud soodustuste süsteemi, võib kulumi arvestamisel kasutada tegeliku kuluarvestuse asemel jooksevhindades arvestamist. Meetod ei muutu amortisatsiooniaja kestel.

Kapitalikulud võrduvad järgmise korrutisega:

a) aeronavigatsiooniteenuse osutaja poolt oma tegevuses või selle kavandamisel kasutatava põhivara keskmise bilansilise puhasväärtuse ning aeronavigatsiooniteenuste osutamiseks vajaliku käibevara keskmise väärtuse summa ning

b) võlgade intressimäära ja omakapitali tasuvuse kaalutud keskmine.

Erakorralised kulud on aeronavigatsiooniteenuste osutamisel aasta jooksul tekkinud ühekordsed kulud.

3. Lõike 2 viienda lõigu kohaldamisel kaalumise määramisel lähtutakse võla või omakapitali alusel rahastamise osakaalust. Võlgade intressimäär võrdub aeronavigatsiooniteenuste osutaja võlgade keskmise intressimääraga. Omakapitali tasuvuse määramisel võetakse arvesse riiklike võlakirjade kursist juhinduva aeronavigatsiooniteenuste osutaja finantsrisk. Kui aeronavigatsiooniteenuse osutaja suhtes kohaldatakse artikli 12 lõikes 2 osutatud soodustuste süsteemi, võib lisada täiendava lisamakse, mis tagab, et kõnealuse teenuseosutaja konkreetne finantsrisk võetakse nõuetekohaselt arvesse.

Kui vara ei ole aeronavigatsiooniteenuse osutaja omand, kuid on kapitalikulude arvestamisel arvesse võetud, tagavad liikmesriigid, et sellise varaga seotud kulusid ei nõuta tagasi kahekordselt.

Artikkel 7

Kulude jaotamine

1. Artikli 5 määratletud tähenduses abikõlblike teenuste, vahendite ja abikõlbliku tegevuse kulud jaotatakse läbipaistval viisil nende maksustamispiirkondade vahel, kus nad tegelikult tekivad.

Kui kulud tekivad eri maksustamispiirkondade üleselt, jaotatakse need proportsionaalselt artiklis 8 sätestatud läbipaistvate meetodite kohaselt.

2. Terminaliteenuste kulud on seotud järgmiste teenustega:

a) lennuvälja lennujuhtimisteenused, lennuvälja lennuinfoteenused, sealhulgas lennuliikluse nõuande- ja häireteenused;

b) lennuliiklusteenused, mida tegevusnõuete kohaselt osutatakse seoses lennuväljast teatavas kauguses oleva õhusõiduki saabumise ja lahkumisega;

c) kõik muud aeronavigatsiooniteenused, mille kulud jaotatakse asjakohaselt, võttes arvesse marsruudil osutatud teenuste ja terminaliteenuste proportsionaalset jaotust.

3. Marsruudil osutatavate teenuste kulud on seotud lõikes 1 osutatud kuludega, välja arvatud lõikes 2 osutatud kulud.

4. Juhul kui VFR-lendudele tehakse artikli 9 kohaselt erandeid, määrab aeronavigatsiooniteenuse osutaja eraldi kindlaks VFR-lendudel osutatud aeronavigatsiooniteenuste ja IFR-lendudel osutatud teenuste kulud. Need kulud võib kindlaks teha piirkulude määramise meetodite abil, võttes arvesse IFR-lendude soodustused, mis tulenevad VFR-lendudele osutatud teenustest.

Artikkel 8

Kulubaasi läbipaistvus

1. Ilma et see piiraks teenuse osutamise määruse artikli 18 kohaldamist, korraldavad liikmesriigid ja/või aeronavigatsiooniteenuste osutajad kulubaaside, kavandatavate investeeringute ning eeldatava liikluse alase teabevahetuse õhuruumi kasutajate esindajatega, kui viimased seda taotlevad. Seejärel muudavad nad vähemalt kord aastas artikli 5 kohaselt kehtestatud asjakohased kulud läbipaistvaks õhuruumi kasutajate esindajatele, komisjonile ja vajaduse korral Eurocontrolile.

2. Esimeses lõikes osutatud teave esitatakse aruandetabelite ja üksikasjalike eeskirjade kohaselt, mis on sätestatud II lisas või kui liikmesriik on teinud või teatanud komisjonile oma kavatsusest võtta vastu artikli 1 lõikes 6 osutatud otsuse, III lisa 1. osas sätestatud aruandetabelite ja eeskirjade kohaselt.

III PEATÜKK

AERONAVIGATSIOONITEENUSTE OSUTAMISE RAHASTAMINE AERONAVIGATSIOONITASUDEST

Artikkel 9

Aeronavigatsioonitasudest vabastamine

1. Liikmesriigid vabastavad marsruudi navigatsioonitasudest

a) lennud, mis tehakse õhusõidukiga, mille suurim lubatud stardimass on alla kahe tonni;

b) VFR- ja IFR-lennud maksustamispiirkondades, kus lennud toimuvad eranditult visuaallennureeglite kohaselt ning kui maksu ei kohaldata VFR-lendude suhtes;

c) lennud, mis on seotud üksnes valitseva monarhi ja tema pereliikmete või riigipeade, valitsusjuhtide ja ministrite visiitidega nende ametiülesannete täitmise ajal; kõikidel juhtudel tuleb staatus lennuplaanis asjakohaselt märkida;

d) asjakohase pädeva asutuse loal tehtud otsimispäästelennud.

2. Liikmesriigid võivad marsruudi navigatsioonitasudest vabastada

a) mis tahes riigi sõjalennukite sõjalisel otstarbel toimuvad lennud;

b) treeninglennud, mis tehakse üksnes litsentsi saamiseks või õhusõiduki meeskonna tegevuse hindamiseks, juhul kui seda tõendab asjakohane märkus lennuplaanis; lende tohib teha ainult asjaomase liikmesriigi õhuruumis; lendude eesmärk ei tohi olla reisijate ja/või lasti vedu ega õhusõidukite positsioneerimine või ülevedu;

c) lennud, mis tehakse eranditult selliste seadmete kontrollimiseks või katsetamiseks, mida kasutatakse või kavatsetakse kasutada maapealsete õhuseirevahenditena, välja arvatud asjaomaste õhusõidukite asukoha määramisega seotud lennud;

d) lennud, mis lõpevad lennuväljal, millelt õhusõiduk õhku tõusis, kui lennu kestel ei tehtud vahemaandumisi;

e) VFR-lennud;

f) humanitaarabilennud asjakohase pädeva asutuse loal;

g) tolli ja politsei tegevusega seotud lennud.

3. Liikmesriigid võivad vabastada terminali navigatsioonitasudest lõigetes 1 ja 2 osutatud lennud.

4. Maksudest vabastatud lendude kulusid ei võeta arvesse ühikumäärade arvutamisel.

Kõnealused kulud koosnevad järgmistest osadest:

a) maksudest vabastatud VFR-lendude kulud, nagu on kindlaks määratud artikli 7 lõikes 4 ja

b) maksudest vabastatud IFR-lendude kulud, mis arvutatakse IFR-lendude kulude ning maksuvabastusega teenuseühikute arvu ja teenuseühikute koguarvu suhte korrutisena; IFR-lendude kulud võrduvad kogukuludega, millest on lahutatud VFR-lendude kulud.

Liikmesriigid tagavad, et aeronavigatsiooniteenuse osutajatele hüvitatakse maksudest vabastatud lendudel osutatud teenuste kulud.

Artikkel 10

Marsruudi navigatsioonitasude arvutamine

1. Konkreetse lennu marsruudi navigatsioonitasu konkreetses marsruudi navigatsioonitasude sissenõudmise piirkonnas võrdub selles marsruudi navigatsioonitasude sissenõudmise piirkonnas kehtestatud ühikumäära ning asjaomase lennu ajal osutatud teenuseühikute korrutisega.

2. Ilma et see piiraks liikmesriigi õigust rakendada aeronavigatsiooniteenuste osutajate suhtes sooduskava vastavalt artikli 12 lõikele 2, arvutatakse ühikumäär marsruudi navigatsioonitasude sissenõudmise piirkonnas järgmiselt: aeronavigatsiooniteenuste prognoositavad kulud jagatakse asjaomaseks aastaks prognoositavate marsruudil osutatavate maksustatavate teenuseühikute arvuga. Prognoositavate kulude hulka arvestatakse varasemate aastate üle- ja puudujääke.

3. Marsruudil osutatavad teenuseühikud arvutatakse IV lisa kohaselt.

Artikkel 11

Terminali navigatsioonitasude arvutamine

1. Ilma et see piiraks artiklis 3 sätestatud võimalust rahastada terminali aeronavigatsiooniteenuseid muudest allikatest, võrdub konkreetsele lennule konkreetses terminali navigatsioonitasude sissenõudmise piirkonnas kehtestatud terminali navigatsioonitasu kõnealuse terminali navigatsioonitasu maksmise piirkonna suhtes kehtestatud ühikumäära ja kõnealuse lennuga seoses terminalis osutatavate teenuseühikute korrutisega.

2. Ilma et see piiraks liikmesriigi õigust rakendada aeronavigatsiooniteenuste osutajate suhtes sooduskava vastavalt artikli 12 lõikele 2, arvutatakse ühikumäär terminali navigatsioonitasude sissenõudmise piirkonnas järgmiselt: aeronavigatsiooniteenuste prognoositavad kulud jagatakse asjaomaseks aastaks prognoositava terminalis osutatavate maksustatavate teenuseühikute arvuga. Prognoositavate kulude hulka arvestatakse varasemate aastate üle- ja puudujääke.

3. Terminali teenuseühikud arvutatakse V lisa kohaselt.

Artikkel 12

Soodustuskavad

1. Liikmesriigid võivad kehtestada või kiita heaks sooduskavad, mis koosnevad diskrimineerimata ja läbipaistval viisil kohaldatavatest finantssoodustustest või ebasoodsatest finantstingimustest, mille eesmärk on parandada aeronavigatsiooniteenuste osutamist, ning mis võimaldavad arvestada lõigetes 2 ja 3 osutatud makse erineval viisil. Kõnealuseid soodustusi võib kohaldada aeronavigatsiooniteenuse osutajate ja/või õhuruumi kasutajate suhtes.

2. Kui liikmesriik otsustab kohaldada sooduskava aeronavigatsiooniteenuse osutajate suhtes, määrab ta pärast artiklis 15 osutatud konsulteerimist kindlaks tingimused, mille alusel määratakse aastane ühikumäär või tulu maksimaalne suurus ajavahemikuks kuni viis aastat. Need tingimused sätestatakse kõnealusel perioodil eeldatava kulude (sealhulgas kapitalikulud) taseme põhjal; nende kohaselt võib sätestada ka finantsilised varieerumised (eeldatavatest suuremad või väiksemad kulud), mis tulenevad aeronavigatsiooniteenuse osutajate tegevuse konkreetsetest aspektidest, mis võivad olla järgmised: tõhusus, teenuse kvaliteet, konkreetsete projektide täitmine, olulised tähised või pädevus või koostöö tase teiste aeronavigatsiooniteenuse osutajatega võrgustike mõju arvesse võttes.

3. Kui liikmesriik otsustab kohaldada aeronavigatsiooniteenuste kasutajate suhtes sooduskava, sealhulgas öised tariifid, muudab ta pärast artiklis 15 osutatud konsulteerimist nende suhtes kehtestatavaid makse; selle eesmärk on kajastada jõupingutusi, mida on asjaomased kasutajad teinud aeronavigatsiooniteenuste optimaalseks kasutamiseks, vähendada kõnealuste teenuste üldkulusid ning suurendada nende tõhusust; maksude alandamiseks suurendab liikmesriik eelkõige võimsust õhusõiduki pardaseadmete arvel või korvab vähemkoormatud marsruutide valimisest tulenevad ebamugavused.

Kõnealuste sooduskavade kestus, ulatus ja suurus on piiratud. Eeldatavad säästud, mis tulenevad töö tõhustumisest, peavad mõistliku aja jooksul vähemalt korvama soodustuste kulud. Kava vaadatakse korrapäraselt läbi koos õhuruumi kasutajate esindajatega.

4. Sooduskavad kehtestanud või heaks kiitnud liikmesriigid jälgivad, et aeronavigatsiooniteenuse osutajad rakendaksid kõnealuseid sooduskavasid nõuetekohaselt.

Artikkel 13

Maksustamispiirkondade ühikumäärade sätestamine

1. Liikmesriigid tagavad, et ühikumäärad kehtestatakse igal aastal kõigis maksustamispiirkondades. Nad võivad ka tagada, et ühikumäärad kehtestatakse igaks aastaks ette kuni viieaastaseks ajavahemikuks.

2. Kui liiklus või kulud ettenägematul viisil oluliselt muutuvad, võib ühikumäärasid aasta jooksul muuta.

3. Liikmesriigid teavitavad maksustamispiirkondade ühikumääradest komisjoni ning vajaduse korral Eurocontroli.

Artikkel 14

Maksude kogumine

1. Liikmesriigid võivad makse koguda ühe lennu kohta kehtestatud maksu kaupa.

2. Aeronavigatsiooniteenuste kasutajad maksavad kohe ja täielikult kõik aeronavigatsioonitasud.

3. Liikmesriigid tagavad, et kohaldatakse tõhusaid täitemeetmeid. Need meetmed võivad sisaldada teenuste osutamisest keeldumist, lennuki kinnipidamist või muid täitemeetmeid kohaldatava õiguse alusel.

Artikkel 15

Maksustamismehhanismi läbipaistvus

1. Liikmesriigid tagavad, et õhuruumi kasutajate esindajatega peetakse maksustamispoliitika üle regulaarselt nõu. Selleks annavad liikmesriigid õhuruumi kasutajate esindajatele oma maksustamismehhanismi kohta vajalikku teavet, nagu on sätestatud VI lisas või III lisa 2. osas, juhul kui liikmesriik on teinud artikli 1 lõikes 6 osutatud otsuse; liikmesriigid korraldavad kõnealuse teabe ning artiklis 8 osutatud teabe esitamiseks tõhusa ja läbipaistva konsultatiivse arutelu, millest võtavad osa asjaomased aeronavigatsiooniteenuse osutajad.

2. Ilma et see piiraks teenuste osutamise määruse artikli 18 kohaldamist, tehakse asjakohased dokumendid kättesaadavaks õhuruumi kasutajate esindajatele, komisjonile, Eurocontrolile ja riiklikele järelevalveasutustele kolm nädalat enne konsultatiivse arutelu toimumist.

IV PEATÜKK

LÕPPSÄTTED

Artikkel 16

Kaebus

Liikmesriigid tagavad, et käesoleva määruse alusel tehtud otsused on nõuetekohaselt põhjendatud, et need vaadatakse korrapäraselt läbi ja/või et nende suhtes kohaldatakse apellatsioonimenetlust.

Artikkel 17

Täitmise järelevalve hõlbustamine

Aeronavigatsiooniteenuse osutajad hõlbustavad riikliku järelevalveasutuse või riikliku järelevalveasutuse nimel toimiva tunnustatud organisatsiooni tegevust kontrollimistel ja ülevaatuste tegemisel. Nende asutuste volitatud isikutel on õigus

a) kontrollida asjakohaseid raamatupidamisdokumente, varade nimekirju, inventarinimestikke ja muid aeronavigatsioonitasude kehtestamisega seotud materjali;

b) teha sellistest dokumentidest koopiaid või väljavõtteid;

c) küsida koha peal suulisi selgitusi;

d) siseneda asjaomastesse ruumidesse, territooriumidele ja transpordivahenditesse.

Kontrollimised ja ülevaatused toimuvad nendes liikmesriikides kehtiva korra kohaselt, kelle territooriumil neid kavatsetakse teha.

Artikkel 18

Jõustumine

1. Käesolev määrus jõustub seitsmendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

2. Käesolevat määrust kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2007.

Sellest olenemata võivad liikmesriigid artiklite 9, 10, 12, 13 ja 14 kohaldamist marsruudi navigatsioonitasude suhtes edasi lükata kuni 1. jaanuarini 2008.

Liikmesriigid võivad artikli 9 ja artiklite 11–15 kohaldamist terminali navigatsioonitasude suhtes edasi lükata kuni 1. jaanuarini 2010.

Kui liikmesriigid otsustavad vastavalt teise ja kolmanda lõigu kohaselt kohaldamist edasi lükata, teatavad nad sellest komisjonile.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 6. detsember 2006

Komisjoni nimel

asepresident

Jacques BARROT

I LISA

ARTIKLI 1 LÕIKE 6 REGULEERIMISALAS OLEVATE LENNUVÄLJADE NAVIGATSIOONITEENUSTE OSUTAMISE TINGIMUSTE HINDAMINE

Tingimused, mille täitmist artikli 1 lõike 6 alusel hinnatakse, on järgmised:

1. Kui suures ulatuses saavad aeronavigatsiooniteenuse pakkujad lennuväljadel aeronavigatsiooniteenuste osutamist vabalt pakkuda või pakkumisest taganeda:

   — kas on olulisi majanduslikke tõkkeid, mis võiksid takistada aeronavigatsiooniteenuse osutajat navigatsiooniteenust pakkumast või pakkumisest taganemast,

   — kas on olulisi õiguslikke tõkkeid, mis võiksid takistada aeronavigatsiooniteenuse osutajat navigatsiooniteenust pakkumast või pakkumisest taganemast,

   — lepingu kehtivusaja pikkus,

   — kord, mis võimaldab vara ja personali ühe aeronavigatsiooniteenuse osutajalt teisele üle kanda.

2. Kui suures ulatuses saavad lennuväljad vabalt otsustada, kes neile aeronavigatsiooniteenuseid osutab, sealhulgas võimalus ise teenuseid osutada:

   — kas lennuväljad suudavad tulevikus ise aeronavigatsiooniteenuseid pakkuda,

   — kas on õiguslikke, lepingulisi või tegevusest tulenevaid tõkkeid, mis mõjutavad lennuvälja võimalust vahetada aeronavigatsiooniteenuse osutajat,

   — õhuruumi kasutajate esindajate osatähtsus aeronavigatsiooniteenuse osutaja valimisel.

3. Kui suure hulga aeronavigatsiooniteenuse osutajate seast on lennujaamadel võimalus valida:

   — kas struktuuri jäikus piirab lennuväljade võimalust aeronavigatsiooniteenuseid tõhusalt valida,

   — kas on tõendeid alternatiivsete aeronavigatsiooniteenuse osutajate olemasolu kohta, sealhulgas lennuvälja enda osutatud teenused, mis tagarad lennuväljadele aeronavigatsiooniteenuste valiku võimaluse.

4. Kui suures ulatuses mõjutab lennuvälju majanduslik kulusurve või soodustustel põhinev reguleerimine seda,

   — kas lennuväljad konkureerivad aktiivselt lennuettevõtluses,

   — kui suures ulatuses maksavad lennuväljad aeronavigatsiooniteenuse tasu,

   — kas lennuväljad tegutsevad konkurentsitingimustes või kasutavad majanduslikke soodustusi, mis määravad hinna ülempiirid või soodustavad muul viisil kulude vähenemist.

II LISA

KULUBAASI LÄBIPAISTVUS

1. ARUANDETABEL

Liikmesriigid ja aeronavigatsiooniteenuse osutajad täidavad iga nende vastutusalas oleva maksustamispiirkonna kohta järgmise tabeli.

Andmed väljendavad tegelikke näitajaid aasta (n – 3) kohta kuni aastani (n – 1) ning kavandatud näitajaid alates aastast (n). Tegelikud kulud määratakse kinnitatud raamatupidamisaruannete põhjal. Kavandatud kulud määratakse vastavalt äriplaanile, mis esitatakse teenuste osutamise määruse artiklis 7 osutatud sertifikaadi saamiseks.

Kulud määratakse omavääringus.

Tabel 1

Kogukulud

Organisatsioon

Maksustamispiirkond

Aasta n

	(n – 3) A	(n – 2) A	(n – 1) A	(n) F	(n + 1) F	(n + 2) P	(n + 3) P	(n + 4) P	(n + 5) P
Kulu liik									
Töötajad									
Muud tegevuskulud									
Kulum									
Kapitalikulud									
Erakorralised kulud									
Kogukulud									
Teenuste liik									
Lennuliikluse korraldamine									
Side									
Navigatsioon									
Järelevalve									
Otsimis- ja päästetegevus									
Aeronavigatsioonialane teave									
Meteoroloogiateenused									
Järelevalvekulud									
Muud riiklikud kulud									
Kogukulud									

	(n – 3) A	(n – 2) A	(n – 1) A	(n) F	(n + 1) F	(n + 2) P	(n + 3) P	(n + 4) P	(n + 5) P
Lisateave omavääringu vahetuskursi kohta euro suhtes									
Vahetuskurss (1 EUR =)									

	(n – 3) A	(n – 2) A	(n – 1) A	(n) F	(n + 1) F	(n + 2) P	(n + 3) P	(n + 4) P	(n + 5) P
Lisateave kapitalikulude kohta									
Keskmine käibekapital									
sellest keskmine põhivara									
Kapitalikulud enne maksude mahaarvamist (%)									
Omakapitali tasuvus (%)									
Võlgade keskmine intress (%)									

2. LISATEAVE

Lisaks esitavad liikmesriigid ja aeronavigatsiooniteenuse osutajad vähemalt järgmise teabe:

— meetodite kirjeldus, mida kasutati vahendite ja teenustega seotud kulude jaotamisel eri navigatsiooniteenistuste vahel ICAO Euroopa piirkonda käsitleva piirkondliku aeronavigatsiooni kavas (dokument 7754) loetletud vahendite ja teenuste nimekirja alusel, ning meetodite kirjeldus, mida kasutati kõnealuste kulude jaotamisel eri maksustamispiirkondade vahel,

— aasta (n – 1) kavandatud ja tegelike näitajate vaheliste erinevuste kirjeldus ja selgitus,

— äriplaani alusel viie aasta kohta kavandatud kulude kirjeldus ja selgitus,

— liikmesriikide kulude ("muud riiklikud kulud") kirjeldus,

— amortisatsioonikulude arvutamiseks vastuvõetud meetodi kirjeldus ja selgitus: algmaksumus või maksumus jooksevhindades. Jooksevhindades arvestamise korral esitatakse võrdluseks algmaksumuse andmed,

— kapitalikulude, sealhulgas varade struktuuri põhjendus,

— iga terminali navigatsioonitasude sissenõudmise piirkonna iga lennuvälja kulude kirjeldus; lennuväljade puhul, mille ärilise õhutranspordi veomaht on alla 20 000 reisi aastas (arvutatakse eelmise kolme aasta keskmisena), võib kulud esitada summeeritult iga lennuvälja kohta,

— meteoroloogiateenuste kulude jaotus otsesteks ja meteoroloogia põhikuludeks ("*MET core costs*"), määratletud meteoroloogiliste tugirajatiste ja -teenuste kuludena, mida kasutatakse ka üldiste meteoroloogiliste vajaduste rahuldamiseks. Need hõlmavad üldist analüüsi ja prognoosimist, ilmastiku jälgimise radar- ja satelliitsüsteeme, pindmiste ja ülemiste õhukihtide vaatlusvõrgustikku, meteoroloogilisi sidesüsteeme, andmetöötluskeskusi, toetavaid teadusuuringuid, koolitust ja haldust,

— meetodite kirjeldus, mida kasutatakse meteoroloogiateenuste kogukulude ja põhikulude jaotamisel tsiviillennunduses ja maksustamispiirkondade vahel.

III LISA

ARTIKLI 1 LÕIKE 6 REGULEERIMISALAS OLEVATE LENNUVÄLJADE SUHTES KOHALDATAVAD KONKREETSED LÄBIPAISTVUSNÕUDED NAVIGATSIOONITEENUSTE OSUTAMISEKS

1. AERONAVIGATSIOONITEENUSTE KULUD

1.1. **Aruandetabel**

Aeronavigatsiooniteenuse osutajad täidavad iga nende vastutusalas oleva terminali navigatsioonitasude sissenõudmise piirkonna kohta tabeli.

Andmed väljendavad tegelikke näitajaid aasta (n – 3) kohta kuni aastani (n – 1) ning kavandatud näitajaid alates aastast (n). Tegelikud kulud määratakse kinnitatud raamatupidamisaruannete põhjal. Kavandatud kulud määratakse vastavalt äriplaanile, mis esitatakse sertifikaadi saamiseks.

Kulud määratakse omavääringus.

Tabel 1

Kogukulud

Organisatsioon

Maksustamispiirkond

Aasta n

	(n – 3) A	(n – 2) A	(n – 1) A	(n) F	(n + 1) F	(n + 2) P	(n + 3) P	(n + 4) P	(n + 5) P
Kulu liik									
Töötajad									
Muud tegevuskulud									
Kulum									
Kapitalikulud									
Erakorralised kulud									
Kogukulud									

1.2. **Lisateave**

Lisaks esitavad aeronavigatsiooniteenuse osutajad vähemalt järgmise teabe:

— meetodite kirjeldus, mida on kasutatud rajatiste ja teenustega seotud kulude jaotamisel eri navigatsiooniteenistuste vahel ICAO Euroopa piirkonda käsitleva piirkondliku aeronavigatsioonialases kavas (dokument 7754) loetletud vahendite ja teenuste nimekirja alusel,

— aasta (n – 1) kavandatud ja tegelike mittekonfidentsiaalsete andmete vaheliste erinevuste kirjeldus ja selgitus,

— eeldatava lennuliikluse viie aasta kohta kavandatud mittekonfidentsiaalsete kulude ja investeeringute kirjeldus ja selgitus,

— amortisatsioonikulude arvutamiseks vastuvõetud meetodi kirjeldus ja selgitus: algmaksumus või maksumus jooksevhindades,

— kapitalikulude selgitus.

2. AERONAVIGATSIOONITEENUSTE RAHASTAMINE

Aeronavigatsiooniteenuse osutajad esitavad kõigi terminali navigatsioonitasude sissenõudmise piirkondade kohta järgmise teabe:

— aeronavigatsiooniteenustega seotud kulude rahastamisviisi(de) kirjeldus.

IV LISA

MARSRUUDIL OSUTATAVATE TEENUSEÜHIKUTE ARVUTAMINE

1. Marsruudil osutatav teenuseühik arvutatakse asjaomase õhusõiduki teekonnateguri ja õhusõiduki kaalu arvestava teguri korrutamise teel.

2. Teekonnategur saadakse, kui lennukilomeetrite arv mööda maksustamispiirkonna sisenemis- ja väljumispunkti vahelist suurringjoont, vastavalt asjaomase õhusõiduki lennuliiklusvoo eesmärgil esitatud viimasele teadaolevale lennuplaanile, jagatakse sajaga.

3. Kui maksustamispiirkonnas on lennu sisenemis- ja väljumispunkt samane, võrdub teekonnategur kaugusega suurringjoont mööda paiknevate kõnealuste punktide vahelise kauguse ja lennuplaani kaugeima punkti vahel.

4. Arvesse võetavat kaugust vähendatakse 20 kilomeetri võrra iga liikmesriigi territooriumilt startimise ja seal maandumise kohta.

5. Õhusõiduki kaalu arvestav tegur, väljendatuna kahe kümnendkohani ümardatud arvuna, on ruutjuur jagatisest, mis saadakse, kui õhusõiduki lennukõlblikkussertifikaadis või muus kui õhusõiduki lennukõlblikkussertifikaadis või muus õhusõiduki käitaja välja antud samaväärses ametlikus dokumendis märgitud suurima sertifitseeritud stardimassi tonnide arv jagatakse viiekümnega. Kui see kaal ei ole teada, kasutatakse teadaoleva raskeima sama tüüpi õhusõiduki kaalu. Kui õhusõidukil on mitu suurimat sertifitseeritud stardimassi, kasutatakse suurimat. Kui õhusõiduki käitaja kasutab kahte või enamat õhusõidukit, mis on sama tüübi eri versioonid, kasutatakse iga sama tüüpi õhusõiduki puhul selle käitaja kõigi sama tüüpi õhusõidukite suurimate stardimasside keskmist väärtust. Õhusõiduki kaalu arvestav tegur iga õhusõiduki tüübi ja iga käitaja jaoks arvutatakse välja vähemalt kord aastas.

V LISA

TERMINALI TEENUSEÜHIKUTE ARVUTAMINE

1. Terminali teenuseühik võrdub asjaomase õhusõiduki kaalu arvestava teguriga.

2. Õhusõiduki kaalu arvestav tegur, väljendatuna kahe kümnendkohani ümardatud arvuna, on jagatis, mis saadakse õhusõiduki IV lisa lõikes 5 osutatud suurima sertifitseeritud stardimassi tonnide arvu jagamisel 50-ga, ja mida astendatakse 0,7-ga. Viieaastase üleminekuaja jooksul pärast terminaliteenuste esimese ühikumäära väljaarvutamist käesoleva määruse alusel jääb see eksponent siiski vahemikku 0,5–0,9.

VI LISA

MAKSUSTAMISMEHHANISM

1. ARUANDETABEL

Liikmesriigid täidavad iga nende vastutusalas oleva maksustamispiirkonna kohta järgmise tabeli. Liikmesriigid esitavad iga nende vastutusalas oleva maksustamispiirkonna kohta ka koondtabeli 1. Kui maksustamispiirkond ulatub üle mitme liikmesriigi õhuruumi, täidavad liikmesriigid tabeli ühiselt artikli 4 lõikes 4 osutatud korra kohaselt.

Andmed väljendavad tegelikke näitajaid aasta (n – 3) kohta kuni aastani (n – 1) ning kavandatud näitajaid alates aastast (n). Kogukulud on kõigi tabelis 1 esitatud kogukulude summa selles maksustamispiirkonnas.

Tabel 2

Ühikumäära arvutamine

Organisatsioon(id)

Maksustamispiirkond

Aasta n

	(n – 3) A	(n – 2) A	(n – 1) A	(n) F	(n + 1) F	(n + 2) P	(n + 3) P	(n + 4) P	(n + 5) P
Ühikumäär (eurodes)									
Kogukulud ([1])									
Maksuvabastusega lendude kulud									
Aastale (n) ülekantud summad									
Tulu muudest allikatest									
Maksustatavad kulud									
Teenuseühikute koguhulk									
Maksustatavad teenuseühikud									
Ühikumäär ([2])									

([1]) Tabelis 1 esitatud kogukulude summa, mis on eraldatud sellele maksustamispiirkonnale. (Kui teatavaid aeronavigatsiooniteenuseid osutatakse allhangetena, tuleb kuludena arvesse võtta aastasi kulutusi.)
([2]) Ühikumäär = maksustatav kulu: maksustatavad teenuseühikud.

	(n – 3) A	(n – 2) A	(n – 1) A	(n) F	(n + 1) F	(n + 2) P	(n + 3) P	(n + 4) P	(n + 5) P
Ühikumäär (riigi omavääringus)									
Vahetuskurss (1 EUR =)									
Ühikumäär									

	(n – 3) A	(n – 2) A	(n – 1) A	(n) F	(n + 1) F	(n + 2) P	(n + 3) P	(n + 4) P	(n + 5) P
Ülekantav saldo (riigi omavääringus)									
Kasutajatelt võetavad maksud									
Tegelikud kogukulud									
Tulu muudest allikatest									
Maksuvabastusega lendude tegelikud kulud									
Aastale (n) ülekantud summad									
Aasta saldo (n)									

2. LISATEAVE

Lisaks koguvad ja esitavad liikmesriigid vähemalt järgmise teabe:

— eri maksustamispiirkondade, eelkõige terminali navigatsioonitasude sissenõudmise piirkondade ja lennuväljade vaheliste võimalike ristsubsideerimiste kirjeldus ja põhjendus,

— prognoositavate maksustatavate teenuseühikute arvutamise kirjeldus ja selgitus,

— meetodi kirjeldus ja selgitus, kuidas on saadud saldo varasemate aastate üle- või puudujääke arvestades,

— maksuvabastuspoliitika kirjeldus ja sellega seotud kulude katmiseks kasutatavate rahastamisvahendite kirjeldus,

— muudest allikatest saadud tulu kirjeldus, kui sellised allikad on olemas,

— aeronavigatsiooniteenuse osutajate suhtes kohaldatavate soodustuste ning eelkõige ühikumäära taset reguleerivate tingimuste kehtestamisel kohaldatavate eeskirjade kirjeldus ja selgitus. Tegevusega seotud eesmärkide kirjeldus ja selgitus ning eeskirjad, mida tuleb arvesse võtta maksimaalsete ühikumäärade kehtestamisel,

— kavade kirjeldus, mille aeronavigatsiooniteenuse osutajad on koostanud ette nähtud nõuete ja tegevuseesmärkide täitmiseks,

— aeronavigatsiooniteenuste kasutajate suhtes kohaldatud soodustuste kirjeldus ja selgitus.